

IAKTTAGELSER ÖVER FÅGELLIVET I LANDSKRONATRAKTEN 71

spannmålen transporterades med stadens bogserångare Ran. Sista dagarna i januari började enstaka fåglar försiktigt och tveksamt rekognoscera hamninloppet, förmodligen i minne av tidigare goda erfarenheter från orten — även under mellantiden 1924—1928 har nämligen utfodring i mindre skala tidvis ägt rum. Från 29 januari i år blev utfodringen regelbunden och ägde rum dels vid ångbåtsrännan utanför hamnen, dels vid lotshuset inne i själva hamnen. Efter ett par veckor kunde hela utfodringen förläggas till den senare platsen, ty även om en del svan- och andflockar ännu voro skygga och ej infunno sig under dagens lopp i de mestadels ganska talrika åskådarnes närvaro, kommo de in i skymningen och fingo säkerligen sitt lystmäte. Ej mindre än i genomsnitt 500 kg. havre, bland-säd och fröer ha kommit till användning pr dag under februari och början av mars; sedan vårsolen i mitten av mars börjat tina upp isarna och gjort fågelflockarna rörligare, har ransonen dock något minskats. De vid utfodringen använda fröerna härstamma från gåvor in natura, 30 säckar betfrö exempelvis från Säbyholms sockerbruk, fröer av olika slag från Weibullsholms växtförädlingsanstalt och avfall från Silosbolaget, Landskrona. Även tillresande lantbrukare ha då och då kommit körande och själva tömt ut en och annan spannmålssäck.

Utfodringen har även varit kombinerad med »sjukvård». Anställda vaktare ha nämligen dagligen gjort turer ut på isen för att intaga döda och sjuka svanar. Sammanlagt ha införts 23 svanar (intill 15 mars), varav anmärkningsvärt nog ej mindre än 20 varit unga sångsvanar, 2 unga knölsvanar och 1 gammal sångsvan. Av de sjuka ha 5 kommit sig eller tyckas vara på väg att tillfriskna; ett par av dessa finnas fortfarande som konvalescenter i Landskrona fågeldamm, de övriga ha åter släppts fria. Tre av de tillvaratagna djuren ha lidit av någon ögonsjukdom och tydligen vid infångandet varit alldeles blinda. Av dessa uppgifter och det faktum att tyska tidningar kungjort massdöd av svan vid södra Östersjökusten torde framgå, hur nödvändig utfodringen varit — de allra flesta döda och sjuka fåglarna anträffades under utfo-